

**De Vita Et Honestate Canonicorvm, Et Aliorvm
Ecclesiasticorvm Specvlvm**

Langhe-Cruys, Johan

Duaci, 1587

Quam bonum, & pium sit, se submittere disciplinæ. cap.xxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63733](#)

Quād bonum, & pium sit seculū nitere discipline.
C A P. XXX.

Si hæc, aut alia similis, vel melior in visu:

diligens, & frequens adhucatur cura, & fo-

do, sperandum omnino Capitula discipline,

ipsam religionem brevi pristino suo decori retinuit,

a in tract. de
habitu virgin.
Eximiū dīq. ot
discipline effe-
ctus.

b Psal. 2.

c Psal. 49.

d Sapient. 3.
Disciplinā qui
abiciit i-felix
est.

e Proverb. 3.

f Hierem. 3.

g 1. Corint. 3.
6. et 1. Corin. 6.
Membra no-
stra sunt tem-
pla Dei.

Nam, vt D. Cyprianus inquit^a, disciplina costis, retinaculum fidei, dux itineris salutaris, fomes ac trimentum bona indolis, magistra virtutis, fama Christo manere semper, ac iugiter in Deo vivere, promissa cælestia, & diuina præmia peruenire. Hoc festari salubre est, & aduersari, ac negligere letale. In psalmis loquitur Spiritus sanctus^b: Contineat disciplinam, ne fortè irascatur Dominus, & percatis ira recta, cum exarserit citò ira eius super vos. Etiam^c: Peccatori autem dixit Deus: Ut quid exponis iniurias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu autem odisti disciplinam, & proscidi mones meos retro. Et denuo legimus^d: Discipulam qui abiciit, infelix est. Et de Salomone mandata sapientiae monetas accepimus^e: Fili non neglexe disciplinam Domini, ne defeceras ab eo corruptus. Quoniam enim diligit Deus corripit. Si autem, quem diligit, corripit, & sic corripit, ut emendet; fratres congre- & maximè sacerdotes seu Prælati non oderunt, sed li-

gunt eos, quos corripiunt, ut emendent: cum & bene per Hieremiam antè prædicterit, & tempora signata uerit, dicens f: Dabo vobis pastores secundum meum, & pascent vos paſcentes cum disciplina. Quod si in scripturis sanctis iam veteribus, quam etiam o- uis frequenter, & ubique disciplina præcipitur, & fo- damentum omne religionis, ac fidei de obsequio ac timore proficisciatur, quid cupidius appetere, quod magis velle, ac tenere nos conuenit, quam ut rado fortius fixis, & domiciliis nostris supra petram mole solidatis inconcussi ad procellas & nubila seculi stemus, ut ad Christi munera per diuina prece pta veniamus? considerantes pariter, ac scientes, quod templa Dei sint membra nostra^g, nec violant, ac pollui fas sit, cum qui violat, & ipse violetur?

Quid enim magis aut in pace tam aptum, aut in bellis persecutionis tam necessarium (vt presbyteri, & diaconi Romani D. Cypriano scripserunt^a) quam de- a lib. 2, epist. bitam severitatem diuini vigoris tenere? Quam qui re- Cypr. epist. 7.

miserit, instabili retu cursu erit necesse est, & huc atq. illuc variis, & incertis negotiorum tē pestatibus diffi- petur, & quasi exerto de manib[us] consiliorum gu- bernaculo, nauem ecclesiasticae salutis illidat in scopu- los, vt appareat, non aliter saluti ecclesiasticae consuli posse, nisi si qui & contra ipsam faciunt, quasi quidam aduersi fluctus repellantur, & disciplinæ ipsius semper cuncta ratio, quasi salutare aliquod gubernaculum in tempestate seruetur. Nec hoc nobis nunc nuper con- filium cogitat^b est, nec haec apud nos adversus impro- bos modo superuenient regentina subsidia, sed anti- qua fides, disciplina legitur antiqua.

Nec putent improbi, & inobedientes sibi vitæ aut Inobedientes salutis constare rationem, si Episcopis, & sacerdotibus que pena ma- obtemperare noluerint, cùm in Deuteronomio Do- mat. b Deuter. 17. minus dicat^c (vt idem D. Cyprianus inquit^c) Et ho- mo quicumque fecerit in superbia, vt non exaudiatur sacerdotem, aut iudicem, quicumque fuerit, in diebus illis morietur homo ille, & omnis populus, cum audie- tit, timebit, & non ager impie etiam nunc. Interfici Deus infficit, sacerdotibus suis non obtemperantes, iu- dices a se ad tempus constitutis non obedientes: & tunc quidem gladio occidebantur, quando adhuc & circuncisio carnalis manebat: nunc autem quia circum- cisio spiritualis esse ad fideles seruos Dei coepit, spir- tuali gladio superbi, & contumaces necantur, dum de eccl[esi]a eiiciuntur. Neque enim viuere foris possunt, cum domus Dei vna sit, & nemini salus esse, nisi in ec- clesia, possit. Indisciplinatos autem perire, dum non audiunt, nec obtemperant consiliis salubribus, testatur diuina scriptura, quæ dicit^d: Non diligit indisciplina- tis castigantem se: qui autem oderunt correptiones, consumentur turpiter. Ergo ne indisciplinati consu- mantur, & percant, da operam, frater charissime, vt quantum potes consiliis salubribus fraternitatem regas, & singulis ad salutem suam consulas. Qui se semel castra-

*Inobedientes
que pena ma-
mat.*

b Deuter. 17.

c epist. II. li. 1.

*Deus inobe-
dientes interfi-
ci infficit.*

*Gladius spiri-
tualis.*

*Ecclesia Dei vo-
na, & nemini
salus esse, nisi
in ea, potest.*

d Proverb. 15.

a Matth. 19.

castrauerunt propter regnum castrorum^a. Deo perennia placent, nec sacerdotes Dei, aut ecclesiam Domini contemnentes scandalum se fratribus offerant. Ita præsens à nobis contristari videntur, nos tamen lubri persuasione mancamus, scientes & Apodiu dixisse *b*: Ergo ego inimicus factus sum vobis, non dicens vobis? Quod si obtemperaret, nobis gratissimum est: stantes eos ad salutem pariter digitatione nostri sermonis firmabimus. Si autem quibus de peruersis obtemperare noluerint secundum eundem Apostolum dicentem *c*: Si hominibus placet, Christi seruus non essem. Si quibusdam suadere non possumus, ut eos vero Christo placere faciamus: nos cum quod nostrum est, Christi Domini, & Dei nostri accepta seruantes placeamus. Arcta, & angusta via, per quam ingredimur ad vitam^d; sed summus, bonus est fructus, cùm peruenimus ad gloriam,

D. vero Augustinus encomiū disciplina^e senserit. Multi, inquit, sunt, qui sanæ doctrinæ aduerfantur, stitiam culpant, ac disciplinam, ac rationabilem curationem superbia assignant, cùm non sit superbius nisi vbi negligitur disciplina. Disciplina enim magistra est religionis, magistra veræ pietatis; qua nequit increpat, vt lèdat, nec ideo castigat, vt noceat. Alres hominum irata corrigit; inflammata cuncta ita Salomone dicente *f*: Fili ne deficias à disciplina Domini, neque fatigeris, cùm ab eo increparis. Qui enim diligit Dominus, increpat; flagellat autem eum filium, quem recipit. Nihil profectò ell, quod non disciplina aut emenderet, aut saluum faciat. Quoniam si quis sapiens apprehenderit, nec gratiam amicorum perdit, nec periculum damnationis incurrit. Qui autem rationali animæ, & ad Dei imaginem facta expediatur, facile potest homo intelligere, cùm vobis sacrificatis per voluntatem Dei constitutionibus disciplinæ etiam elementa seruire. Audite Prophetam dicentem *g*: Seruite Domino in timore, & exultate cum tremore. Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, & percaecis de via iusta. Denique omnibus causis timor obtemperat disciplinaris quo-

*b Galath. 4.**c Galath. 2.**d Matth. 7.*

e in tract. de bono discipl.
Egregium disciplinæ encomium.
Disciplina magistra est religionis & veræ pietatis.

f Proverb. 3.
Hebre. 12.

g Psalm. 2.

hoc ipso, quod imminentes periculorum casus, aut iras iudicium cauere nōuit, potestatem conseruandæ salutis obtinuit. Quid non præsumptio possideret, nisi furorem animorū sub metu pœnæ disciplina compesceret? ac nisi constitutus esset ordo viuendi, nunquam profecto finem poneret natura peccandi. Nihil est, quod non gula suadeat, si gulæ disciplina consen-tiat. Nihil est, quod non perdat luxuria, si amore vitiōrum à te disciplina discedat. Nihil est, quod non habendi cupiditate animus occupet, nisi avaritiae vi-tium disciplina condemnet. Omnia sub metu disciplinæ vitia iacent.

Ecce dicit Propheta^a: Qui spernit disciplinam, odit animam suam. Et vere, vt dixit, ita est: nam hostis est, & inimicus animæ sua, qui spretis disciplinæ monitus, diabolicis occupatur officiis. Dicunt aliqui disciplinam satis duris legibus constitutam. Loquantur ista satis miseris, quos ad omne facinus author mortis invitat; quorum mentes insatiabilis gula possidet; super quos regnat ebrietas; quos turpis luxuria captiuos tenet; & à quibus nunquam superbia ingrata discedat. Illis autem, quibus est studium honestè fidem seruare, continentia, humiliati, pietatique seruire, dulce disciplinæ onus est, & leue iugum Domini, quod non grauat, nisi aut perditos aut perituros. E subesco dicere in confusionem humanæ negligētiae, quare apud aliquos parum proficiat disciplina, cum videamus pastorale magisterium, etiam apud multa animalia non perire. Vnde miror aliquoties hominem, cui inest sapientia, & intellectus prudentie, passim præcepta disciplinæ negligere: cùm videamus multum animal vitia cauere, iussis obtemperare, imperio deseruire, atque ita ad omnem obedientiam animalium aptare, vt cum opus fuerit, armatis legionibus occurrat, & hostilibus se telis iussum obijciat. Audite in hoc loco Prophetam dicentem^b: Cognovit bos posse fessorem suum, & asinus præsepe Domini sui: Israël autem me non cognovit. Vereor dicere, ne nostram negligētiā pullet ista sententia. Non autē cognoscit Dominum, qui conditionis sue non cognoscit officium.

In omni

*Disciplina cō-
pescit furorem
animorum sub
metu pœnæ.*

*a Sapient. 3.
Qui spernit
disciplinam, o-
dit animam
suam.*

*Disciplina tan-
tu grauat per-
ditos aut peri-
turos.*

*Bruta in disci-
plina cayeffen-
da quibusdam
hominibus præ-
stantiora.*

b Isaïe 2.

*In omni actu
vitam nostram
disciplina comi-
scitur.*

In omni igitur actu tuo vita tua disciplina comis-
tur. Si vis placere Christo, elabora ut præcedatur
tientia humilitatis socia, assistat pudicitia integra
magistra; fugiat cupiditas, erubetcat ebrietas, iuu-
actus suos lugeat, superbia confusa discedat. Quo-
que igitur est, qui festinat Deum cognoscere, iuu-
disciplina ordine Christum poterit inuenire.

*a serm. 44.
super cant.*

Huc referenda est & illa D. Bernardi sententia^b,
inquit, ecclesiasticus Prælatus viderit illum, quoniam
ratus est, id est, qui peccauit, blandis, aut leibus ba-
tamentis, quæ in eum prorogata sunt, minime con-
datum, magis autem forè etiam abutentem sua
fuctudine, & patientia, negligētiorem fieri & im-
pacto suo etiam securius obdormire; frustrato tam
vium monitorum olco, oportebit sanc mordacior
vti medicamentis, & vinum compunctionis infun-
dere; duris vide. Cet cum eo increpationibus, argu-
uectionibus agere, &, si causa equirrit, & dumna-
ta est, etiā censuræ ecclesiastice baculo percellicet
temptorem. Disciplina enim est emendatrix, qua
est vilipendenda; & ideo debemus Præatos nostros
ligere, & verba eorum benignè suscipere, qui per
crepationes, & castigationes suas auferunt a nobis
prius voluntates, & mundi cupiditates. Si ille, qui
plinam nō suscipit, de via iusta peribit; proculduo de
via iusta cōfirmatus erit, qui disciplinam suscepit. Idem
iusti benignè suscipiunt castigationem, quando de la-
culpis arguuntur. Nunc ergo monete, vt hōe te foli-
pias disciplinam, vt ab ira Dei libereris, & in via tua
confirmeris. Multas age gratias illi, qui castigauerunt
illi, qui increpauerit te, gratias repende. Si pro te
sua increpauerit te, non contristeris cum monstraveris
tibi viam salutis tuæ, suscipe doctrinam illius grandi
non sis rebellis; castigatiibus te inturia non te ponas;
increpantibus te contumeliam non dicas; malapropis
non reddas; diligere eos, qui te reprehendunt de ma-
transgressionibus, & negligētiis; aduersus bona cōfessio-
nes non respōdeas iurgia; aduersus bona verba non repon-
deas mala. Quia qui diligit disciplinam, diligit sapien-
tiam; ergo si tu disciplinam dilexeris, sapiens es.

*Prælati, à qui
bus disciplina
accipimus, dili-
gendi sunt.*

*b Idem Bern.
in tract. de mo-
do ben. vinum.
serm. 18.*

Rursum idem Bernardus alibi^a: Quoniam, inquit, a super canti-
bono naturæ in moribus superbia depravato, facti sunt ca. serm. 23.

homines æqualitatis impatiens, contendentes inui-
tem superiores constitui, atque alterutrum supergredi
cupientes, & inanis gloriae cupidi, in uicem inuidentes,
in uicem prouocantes, primo omnium iugo discipline
insolentia morum domanda est, quoisque duris, &
diutinis seniorum attrita legibus, humilietur, & sane-
tur ceruicosa voluntas; bonumque in se naturæ, quod

*Insolentia mo-
rum disciplina
domanda est.*

superbiendo amiserat, obediendo recipiat. Accedit ni-
mum disciplinas moribus bonum naturæ, quo red-
dit homo suavis, & mitis; homo sine querela, ne-
minem circumueniens, neminem concutiens, nemi-
nem hædens, nemini superextollens, aut præferens.

Disciplina non constringit liberum, sed voluntarium
regit & dirigit in viam pacis^b. O quam compositum
redit omnemi corporis statum, necnon & mentis ha-
bitum disciplina! Ceruicem submittit, ponit superci-
lia, componit vultum, ligat oculos, gula fiant, iram
sedat, format incessum; insigne deoris disciplina
præfet^c. Porro continentiae labor, & rigor discipli-
nx, plarmorum hymnorumque dulcedine relevantur.
Pudor de præteritis nouæ conuersationis temperat au-
steritatem. Is autem, qui in præsenti per patientiam,
capitur bonæ conscientiæ fructus, futurorum quoque
bonorum operatur desiderium, quod non frustrabitur
spem, quæ non confundit. Venturi timor iudicij, pio
cedi fraternæ charitatis exercitio: tædium, & accidam
procul pellit sanctarū varietas obseruationum^d. Quid
enim necesse est bis pungere non recalcitrantem? val-
de timidum magis exterrere, per se satis erubescētem

*Disciplina non
constringit libe-
rum, sed regit,
& dirigit.*

^b Bernard, in
serm. 4. de as-
sumpt. B. Ma-
riae.

^c Bernard. ad
Soppi. epist. 113.

^d ad Sugerii

^e idem Bernard.

^f epist. 78.

confundere amplius; cui sua ratio magister, cui pro-
pria conscientia, virga, & ingenua verecundia, lex &
disciplina^{*} quoque est^c? Nec hoc quisquam miretur
in talibus; quia etiam mali feruntur semper suo furore
dementes; & posteaquam sceleratcerint, conscientia
ipsa sceleratae mentis agitantur, vt D. Cyprianus in-
quit^f. Sed tamē remanere in ecclesia Dei non possunt,
qui deificam, & ecclesiasticam disciplinam, nec actus
sui conuersatione, nec morum pace tenuerunt.

^{*} al. lex disci-
plina.

^c Bernard. ad
Rob. t. nepot.

^e epist. 1.

^f epist. 8. li. 2.

^Qui disciplinā

ⁿon tenuerunt

ⁱn ecclesia ma-

ⁿon posse

^meritum possunt.

111 *Synodos* ncrenō possunt.